

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ และความเครียดจากการทำงาน” ผู้วิจัยได้ศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง คือ พยาบาลห้องผ่าตัดระดับปฏิบัติการ ที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 6 เดือน ในโรงพยาบาล มหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง จำนวน 257 คน โดยแจกแบบสอบถาม จำนวน 257 ชุด ได้รับคืนกลับมา จำนวน 235 ชุด คิดเป็นร้อยละ 91.44 ของแบบสอบถามที่ส่งไป พบว่ามีแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ในการวิจัย จำนวน 220 ชุด คิดเป็นร้อยละ 85.60 โดยเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เพียงพอตามการคำนวณด้วยวิธีการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient) จากนั้นได้นำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ผล โดยผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย
 - 1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล
 - 1.2 การวิเคราะห์ระดับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค
 - 1.3 การวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ
 - 1.4.การวิเคราะห์ความเครียดจากการทำงาน
- ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน
- ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เพิ่มเติม

ส่วนที่ 1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.1

แสดงการแจกแจงความถี่ค่าเฉลี่ยและร้อยละจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ
1) เพศ			
- ชาย	5	-	2.3
- หญิง	215	-	97.7
รวม	220	-	100.0
2) อายุ	220	35 ปี	-
3) สถานภาพสมรส			
- โสด	146	-	66.4
- สมรส	70	-	31.8
- แยกกันอยู่ / หย่า / หม้าย	4	-	1.8
รวม	220	-	100.0
4) ระดับการศึกษา			
-ปริญญาตรี / เทียบเท่าปริญญาตรี	190	-	86.4
- ปริญญาโท	30	-	13.6
- ปริญญาเอก	0	-	0.0
รวม	220	-	100.0
5) ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานห้องผ่าตัด	220	13 ปี	-

ตารางที่ 4.1(ต่อ)

แสดงการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย และร้อยละจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ
6) โรคประจำตัว			
- ไม่มี	165	-	75.0
- เบาหวาน	0	-	0.0
- ความดันโลหิตสูง	2	-	0.9
- หัวใจ	0	-	0.0
- ไทรอยด์เป็นพิษ	5	-	2.3
- ปวดหลัง	9	-	4.1
- อื่น ๆ	39	-	17.7
รวม	220	-	100.0

จากตารางที่ 4.1 แสดงการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย และร้อยละจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า

1. เพศ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 97.7 ส่วนเพศชาย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3
2. อายุ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยมีอายุระหว่าง 21-57 ปี โดยมีอายุเฉลี่ย 35 ปี (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 9.83)
3. สถานภาพสมรส กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัย โสด จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 66.4 สมรส จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 และแยกกันอยู่/หย่า/หม้าย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8
4. ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยจบการศึกษาระดับปริญญาตรี / เทียบเท่าปริญญาตรี จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 86.4 จบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 และไม่มีผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอก
5. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานห้องผ่าตัด กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 11 – 408 เดือน (34 ปี) ค่าเฉลี่ย 156 เดือน (13 ปี)
6. โรคประจำตัว กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัย ไม่มีโรคประจำตัว จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 75 โรคอื่น ๆ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7 ปวดหลัง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1

ไทรอยด์เป็นพิษ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ความดันโลหิตสูง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 และไม่พบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นโรคเบาหวาน และโรคหัวใจ

1.2 การวิเคราะห์ระดับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค

ตารางที่ 4.2

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของคะแนนความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค

ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค	\bar{X}	SD	ระดับ
- ด้านการควบคุม	3.870	0.530	สูง
- ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ	3.941	0.546	สูง
- ด้านผลกระทบ	3.821	0.635	สูง
- ด้านความอดทน	3.811	0.651	สูง
ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม	3.861	0.502	สูง

จากตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของคะแนนความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค ผู้วิจัยวิเคราะห์ระดับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเท่ากับ 3.861 ซึ่งอยู่ใน “ระดับสูง” ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างนี้จึงมีคุณลักษณะของผู้ที่มีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคในระดับสูง

เมื่อแยกวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยขององค์ประกอบความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค ทั้ง 4 ด้านของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ทุกด้านอยู่ใน “ระดับสูง” โดยมีรายละเอียดดังนี้

องค์ประกอบด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ (Origin and Ownership) มีค่าเฉลี่ย 3.941 ซึ่งอยู่ใน “ระดับสูง” ผู้ที่มีมิติด้านสาเหตุและความรับผิดชอบสูงจะมีลักษณะดังนี้ คือผู้ที่มีแนวโน้มมองเห็นความสำเร็จของตัวเองว่าเป็นการกระทำของตัวเอง และปัญหาอุปสรรคมีจุดเริ่มต้น หรือสาเหตุพื้นฐานจากแหล่งภายนอกและไม่กล่าวโทษตัวเองโดยไม่จำเป็น แต่ยอมรับผิดชอบตามสัดส่วนที่เป็นจริง สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ขับเคลื่อนบุคคลให้ก้าวสู่การแก้ปัญหา

องค์ประกอบด้านการควบคุม(Control) มีค่าเฉลี่ย 3.870 ซึ่งอยู่ใน “ระดับสูง” ผู้ที่มีมิติด้านการควบคุมสูง จะมีลักษณะดังนี้ คือ เป็นผู้ที่เปรียบได้กับนักปีนเขาที่ชอบความท้าทาย คนกลุ่มนี้มัก

คิดเสมอว่าทุกอย่างมีหนทางเสมอ ซึ่งทำให้จิตใจอีกเข้ม ทำให้เกิดพลังและความคิดที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองผ่านพ้นอุปสรรคและความยากลำบาก

องค์ประกอบด้านผลกระทบ (Reach) มีค่าเฉลี่ย 3.821 ซึ่งอยู่ใน “ระดับสูง” ผู้ที่มีมิติด้านผลกระทบสูง จะมีลักษณะดังนี้ เป็นบุคคลที่ตอบสนองต่อปัญหาด้วยความคิดว่าปัญหา มีขอบเขตจำกัด ยิ่งถ้าบุคคลนั้นมีประสิทธิภาพในการจัดการเก็บการแพร่กระจายของปัญหาไว้ในพื้นที่เฉพาะ ก็จะมีรู้สึกเหมือนได้รับมอบหมายให้อำนาจมากขึ้น และมีความตื่นตระหนกน้อยลง การจัดการกับปัญหา อุปสรรคไว้ในที่ของมันจะช่วยให้บุคคลนั้น ๆ จัดการกับความยุ่งยากของชีวิต ความคับข้องใจ และอุปสรรคต่าง ๆ ได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

องค์ประกอบด้านความอดทน (Endurance) มีค่าเฉลี่ย 3.811 ซึ่งอยู่ใน “ระดับสูง” ผู้ที่มีมิติความอดทนสูง จะมีลักษณะดังนี้ ผู้ที่รับรู้ว่าคุณอุปสรรคจะคงทนอยู่ชั่วครวชเท่านั้น เราสามารถแก้ไขได้ด้วยการฝึกฝนทักษะความรู้ ความสามารถ และเป็นผู้ที่มีความหวังในชีวิต พยายามที่จะหาหนทางแก้ไขอุปสรรคให้ออกไปโดยเร็ว และพยายามทำให้ความสำเร็จอยู่กับตัวเองได้นาน แต่ถ้าไม่สามารถรักษาให้คงทนได้นาน จะพิจารณาได้ว่าปัญหาและเหตุแห่งปัญหาเป็นเรื่องธรรมดา จะสามารถผ่านพ้นไปได้อย่างรวดเร็วและจะไม่กลับมาอีก

เมื่อพิจารณาความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคทั้ง 4 ด้านของกลุ่มตัวอย่างโดย แจกแจงความถี่ และค่าร้อยละจำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสูง ปานกลาง และต่ำ สามารถสรุปเพิ่มเติม ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3

แสดงการแจกแจงความถี่และร้อยละของคะแนนความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค

ความสามารถในการเผชิญและ ฟันฝ่าอุปสรรค	ระดับคะแนนเฉลี่ย					
	ต่ำ (ค่าเฉลี่ย 1.00-2.33)		ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.34-3.67)		สูง (ค่าเฉลี่ย 3.68-5.00)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- ด้านการควบคุม	1	0.5	77	35.0	142	64.5
- ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ	0	0	73	33.2	147	66.8
- ด้านผลกระทบ	2	0.9	93	42.3	125	56.8
- ด้านความอดทน	2	0.9	100	45.5	118	53.6

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นถึงจำนวน และร้อยละ ของผู้ที่มีระดับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคสูง ปานกลาง และต่ำ ตามลำดับ ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการควบคุม มีจำนวน 142, 77 และ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 64.5, 35 และ 0.5 ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ มีจำนวน 147 และ 73 คิดเป็นร้อยละ 66.8 และ 33.2 ด้านผลกระทบ มีจำนวน 125 93 และ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 56.8, 42.3 และ 0.9 และด้านความอดทน มีจำนวน 118, 100 และ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 53.6, 45.5 และ 0.9

1.3 การวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ

ตารางที่ 4.4

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของคะแนนพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ

พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ	\bar{X}	SD	ระดับ
- ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ	2.818	0.510	ปานกลาง
- ด้านการออกกำลังกาย	2.168	0.628	ปานกลาง
- ด้านโภชนาการ	2.853	0.544	ปานกลาง
- ด้านการมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคล	3.244	0.522	สูง
- ด้านการเจริญทางจิตวิญญาณ	3.023	0.489	สูง
- ด้านการจัดการกับความเครียด	3.019	0.553	สูง
พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพโดยรวม	2.854	0.395	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ผู้วิจัยวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพโดยรวมของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเท่ากับ 2.854 ซึ่งอยู่ใน “ระดับปานกลาง” ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างจึงมีคุณลักษณะของผู้ที่มีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพในระดับปานกลาง

เมื่อแยกวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยขององค์ประกอบพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพทั้ง 6 ด้าน ของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดดังนี้

องค์ประกอบด้านการมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคล มีค่าเฉลี่ย 3.244 (SD=0.522) ซึ่งอยู่ใน “ระดับสูง”

องค์ประกอบด้านการเจริญทางจิตวิญญาณ “ระดับสูง”	มีค่าเฉลี่ย 3.023 (SD=.489) ซึ่งอยู่ใน
องค์ประกอบด้านการจัดการกับความเครียด “ระดับสูง”	มีค่าเฉลี่ย 3.019 (SD=.553) ซึ่งอยู่ใน
องค์ประกอบด้านโภชนาการ “ระดับปานกลาง”	มีค่าเฉลี่ย 2.825 (SD=.544) ซึ่งอยู่ใน
องค์ประกอบด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ “ระดับปานกลาง”	มีค่าเฉลี่ย 2.818 (SD=.510) ซึ่งอยู่ใน
องค์ประกอบด้านการออกกำลังกาย “ระดับปานกลาง”	มีค่าเฉลี่ย 2.168 (SD=.628) ซึ่งอยู่ใน

ตารางที่ 4.5

แสดงการแจกแจงความถี่ และร้อยละของคะแนนพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ

พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ	ระดับคะแนนเฉลี่ย					
	ต่ำ (ค่าเฉลี่ย 1.00-2.00)		ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.01-3.00)		สูง (ค่าเฉลี่ย 3.01-4.00)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ	13	5.9	142	64.5	65	29.5
- ด้านการออกกำลังกาย	103	46.8	103	46.8	14	6.4
- ด้านโภชนาการ	18	8.2	137	62.3	65	29.5
- ด้านการมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคล	3	1.4	91	41.1	126	57.3
- ด้านการเจริญทางจิตวิญญาณ	6	2.7	118	53.6	96	43.6
- ด้านการจัดการกับความเครียด	12	5.5	115	52.3	93	42.3

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นถึงจำนวน และร้อยละ ของผู้ที่มีระดับของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพสูง ปานกลาง และต่ำ ตามลำดับ ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ มีจำนวน 65, 142 และ 13 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5, 64.5 และ 5.9 ด้านการออกกำลังกาย มีจำนวน 14 103 และ 103 คิดเป็นร้อยละ 6.4, 46.8 และ 46.8 ด้านโภชนาการ มีจำนวน 65 137

และ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5, 62.3 และ 8.2 ด้านการมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคล มีจำนวน 126, 91 และ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3, 41.1 และ 1.4 ด้านการเจริญทางจิตวิญญาณ มีจำนวน 96, 118 และ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6, 53.6 และ 2.7 ด้านการจัดการกับความเครียด มีจำนวน 93, 115 และ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3, 52.3 และ 5.5

ตารางที่ 4.6

แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแสดงถึงพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพแยกเป็นรายชื่อ ตามพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพที่กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติในระดับเป็นประจำมากที่สุด และไม่ปฏิบัติเลยมากที่สุด 5 อันดับแรก

ลำดับที่	พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ	ร้อยละ	ด้าน
	พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพที่มีการปฏิบัติในระดับเป็นประจำมากที่สุด 5 อันดับแรก		
1	ท่านรับประทานอาหารครบ 3 มื้อ ในแต่ละวัน	53.2	3
2	เมื่อมีปัญหาหรือความกังวลใจ ท่านจะปรึกษาหรือพูดคุยกับบุคคลใกล้ชิด	50.5	4
3	ท่านตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปีเมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม เช่น ตรวจเลือด ตรวจวัดความดันโลหิต เอกซเรย์ ตรวจมะเร็งปากมดลูก	48.6	1
4	เมื่อท่านกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ท่านจะคิดถึงอนาคตข้างหน้าของท่านและครอบครัว	48.2	5
5	ท่านให้ความสำคัญกับการรักษาสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น	45.0	4

หมายเหตุ ด้าน 1= ความรับผิดชอบต่อสุขภาพ

2 = การออกกำลังกาย

3 = โภชนาการ

4 = การมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

5 = การเจริญทางจิตวิญญาณ

6 = การจัดการกับความเครียด

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแสดงถึงพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพแยกเป็นรายข้อ
ตามพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพที่กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติในระดับเป็นประจำมากที่สุด
และไม่ปฏิบัติเลยมากที่สุด 5 อันดับแรก

ลำดับที่	พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ	ร้อยละ	ด้าน
	พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพที่มีการปฏิบัติในระดับไม่ปฏิบัติเลยมากที่สุด 5 อันดับแรก		
1	ท่านประเินร่างกายโดยการจับชีพจรหลังจากออกกำลังกายทุกครั้ง	42.7	2
2	ท่านออกกำลังกายนานครั้งละ 20-30 นาที หรือมากกว่า อย่างน้อย 3 ครั้ง ต่อสัปดาห์ เช่น โยคะ เดินแอโรบิก ว่ายน้ำ	32.3	2
3	ท่านออกกำลังกายตามขั้นตอนการออกกำลังกาย คือ ขั้นตอนอบอุ่นร่างกาย ขั้นตอนออกกำลังกาย และขั้นตอน ผ่อนคลาย	30.5	2
4	ท่านออกกำลังกายในระหว่างทำกิจวัตรประจำวัน เช่น เดินหลังรับประทานอาหาร ใช้บันไดแทนการใช้ลิฟต์ เดินแทนการใช้รถในระยะทาง 100-500 เมตร	14.5	2
5	ท่านหลีกเลี่ยงการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ กาแฟหรือคาเฟอีน หรือน้ำอัดลม	10.9	3

หมายเหตุ ด้าน 1 = ความรับผิดชอบต่อสุขภาพ

2 = การออกกำลังกาย

3 = โภชนาการ

4 = การมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

5 = การเจริญทางจิตวิญญาณ

6 = การจัดการกับความเครียด

จากตารางที่ 4.6 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแสดงถึงพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพแยกเป็นรายข้อ ตามพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพที่กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติในระดับเป็นประจำมากที่สุด และไม่ปฏิบัติเลยมากที่สุด พบว่า พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพที่กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติในระดับเป็นประจำมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ ด้านโภชนาการ ในข้อท่านรับประทานอาหารครบ 3 มื้อในแต่ละวัน ร้อยละ 53.2 รองลงมา ได้แก่ ด้านการมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในข้อเมื่อมีปัญหาหรือความกังวลใจ ท่านจะปรึกษาหรือพูดคุยกับบุคคลใกล้ชิด และท่านให้ความสำคัญกับการรักษาสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น ร้อยละ 50.5 และ 45.0 ตามลำดับ ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ ในข้อท่านตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปีเมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม เช่น ตรวจเลือด ตรวจวัดความดันโลหิต

เอกซเรย์ ตรวจมะเร็งปอดมดลูก ร้อยละ 48.6 และด้านการเจริญทางจิตวิญญาณ ในข้อเมื่อท่านกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ท่านจะคิดถึงอนาคตข้างหน้าของท่านและครอบครัว ร้อยละ 48.2 ส่วนพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพที่มีการปฏิบัติในระดับไม่ปฏิบัติเลยมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการออกกำลังกาย ในข้อท่านประเมินร่างกายโดยการจับชีพจรหลังจากออกกำลังกายทุกครั้ง ท่านออกกำลังกายนานครั้งละ 20-30 นาที หรือมากกว่า อย่างน้อย 3 ครั้งต่อสัปดาห์ เช่น โยคะ เดินแอโรบิก ว่ายน้ำ ท่านออกกำลังกายตามขั้นตอนการออกกำลังกาย คือ ขั้นตอนอบอุ่นร่างกาย ขั้นตอนออกกำลังกาย และขั้นตอนผ่อนคลาย และท่านออกกำลังกายในระหว่างทำกิจวัตรประจำวัน เช่น เดินหลังรับประทานอาหาร ใช้บันไดแทนการใช้ลิฟต์ เดินแทนการใช้รถในระยะทาง 100-500 เมตร ร้อยละ 42.7, 32.3, 30.5 และ 14.5 ตามลำดับ และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านโภชนาการ ในข้อท่านหลีกเลี่ยงการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ กาแฟหรือคาเฟอีน หรือน้ำอัดลม ร้อยละ 10.9

1.4.การวิเคราะห์ความเครียดจากการทำงาน

ตารางที่ 4.7

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของคะแนนความเครียดจากการทำงาน

	\bar{X}	SD	ระดับ
การวิเคราะห์ความเครียดจากการทำงาน	47.655	15.796	สูง

จากตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของคะแนนความเครียดจากการทำงาน ผู้วิจัยวิเคราะห์ระดับความเครียดจากการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 47.655 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 15.796 ซึ่งอยู่ใน “ระดับสูง”

ตารางที่ 4.8

แสดงการแจกแจงความถี่ และร้อยละของคะแนนความเครียดจากการทำงาน

ระดับความเครียดจากการทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- น้อย	14	6.4
- ปานกลาง	87	39.5
- สูง	75	34.1
- รุนแรง	44	20.0
รวม	220	100.0

จากตารางที่ 4.8 แสดงการแจกแจงความถี่และร้อยละของคะแนนความเครียดจากการทำงานพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเครียดในระดับปานกลาง มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 ซึ่งเป็นความเครียดที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันเนื่องจากมีสิ่งคุกคามหรือพบเหตุการณ์สำคัญ ๆ ในห้องผ่าตัดทำให้กลุ่มตัวอย่างจะมีปฏิกิริยาตอบสนองออกมาในลักษณะความวิตกกังวล ความกลัว ฯลฯ และถือว่าอยู่ในเกณฑ์ปกติทั่วไป ไม่รุนแรงจนก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย เป็นระดับความเครียดที่ทำให้บุคคลเกิดความกระตือรือร้น ซึ่งสอดคล้องกับ คิง (King, 1987, p.11) รอบบินส์ (Robbins, 1986, p.386) และสมยศ นาวิการ (2543, น.1017) ที่ได้กล่าวว่า ความเครียดมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการทำงาน ถ้าความเครียดอยู่ในระดับต่ำ ทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานต่ำ แต่เมื่อความเครียดเพิ่มขึ้นถึงระดับปานกลางจะทำให้มีผลกระตุ้นต่อร่างกาย และเพิ่มความสามารถในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าส่งผลให้การทำงานดีขึ้น

กลุ่มตัวอย่างที่มีความเครียดระดับสูง มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1 ซึ่งเป็นความเครียดที่เกิดขึ้นเมื่อกำลังทำงานได้รับเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความเครียดสูง ซึ่งอาจจะเกิดจากปริมาณงานที่มากเกินไป ต้องทำงานที่มีความรับผิดชอบสูงหรือได้รับความกดดันจากปัจจัยอื่น ๆ ย่อมขาดความสุขในการทำงาน งานที่ออกมามักจะขาดคุณภาพ หากกลุ่มตัวอย่างไม่สามารถปรับตัวให้ลดความเครียดลงได้ในเวลาอันสั้น ถือว่าอยู่ในเขตอันตราย และไม่ได้รับการบรรเทาจะนำไปสู่ความเครียดเรื้อรัง เกิดโรคต่างๆ ในภายหลังได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของแพคการ์ด และโมโตวิดโล (Packard & Motowidlo, 1987, p.257) ที่ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเครียด ความพึงพอใจในการทำงานและคุณภาพงาน พบว่า ความพึงพอใจในการทำงานมีความสัมพันธ์กับ

ระดับความเครียด ถ้าความเครียดสูงจะทำให้ความพึงพอใจในการทำงานลดลงและทำให้คุณภาพของการทำงานต่ำลงด้วย

กลุ่มตัวอย่างที่มีความเครียดระดับรุนแรง มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ซึ่งเป็นความเครียดระดับสูงที่ดำเนินติดต่อกันมาอย่างต่อเนื่อง จนทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความล้มเหลวในการปรับตัวจนเกิดความเบื่อหน่าย ท้อแท้ หหมดแรง ควบคุมตนเองไม่ได้ เกิดอาการทางกายหรือโรคภัยต่าง ๆ ตามมาได้ง่าย

กลุ่มตัวอย่างที่มีความเครียดระดับน้อย มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 ซึ่งเป็นความเครียดขนาดเล็ก ๆ และหายไปในระยะเวลาอันสั้น เป็นความเครียดที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ความเครียดระดับนี้ไม่คุกคามต่อการดำเนินชีวิต กลุ่มตัวอย่างจะมีการปรับตัวอัตโนมัติ เป็นการปรับตัวด้วยความเคยชินและการปรับตัวต้องการพลังงานเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เป็นภาวะที่ร่างกายผ่อนคลาย ขาดการกระตือรือร้น ทำงานไปเรื่อย ๆ เพราะไม่ได้รับความกดดันใด ๆ จากหัวหน้าหรือจากองค์กร งานที่ออกมาจึงมักไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับ บาร์รอน และ พอลลัส (Baron and Paulus, 1991) อ้างถึงใน สุวรรณ อนุสันติ (2546, น.91) กล่าวว่า บุคคลที่มีความเครียดระดับต่ำอาจจะมีประสิทธิภาพในการทำงานอยู่ในระดับต่ำเนื่องจากบุคคลนั้นเกิดความไม่พึงพอใจในการทำงานหรือทำงานที่มีความซับซ้อน

ตารางที่ 4.9

แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแสดงถึงอาการหรือเหตุการณ์ในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา จำแนกรายข้อตามความเครียดจากการทำงานที่กลุ่มตัวอย่างรู้สึกเครียดมากที่สุด 5 อันดับแรก

ลำดับที่	อาการหรือเหตุการณ์	ร้อยละ
1	-รู้สึกเหนื่อยหน่าย	8.2
2	-กลัวทำงานผิดพลาด	6.4
	-เงินไม่พอใช้จ่าย	6.4
3	-รู้สึกโกรธ หรือหงุดหงิด	5.5
4	-กลัมน้ำอืด หรือปวด	5.0
	-ปวดหัวจากความตึงเครียด	5.0
	-ความจำไม่ดี	5.0
5	-รู้สึกเศร้า	4.5

จากตารางที่ 4.9 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแสดงถึงอาการหรือเหตุการณ์ในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา จำแนกรายข้อ ตามความเครียดจากการทำงานที่กลุ่มตัวอย่างรู้สึกเครียดมากที่สุด พบว่า อาการหรือเหตุการณ์ในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมาที่กลุ่มตัวอย่างรู้สึกเครียดมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ อันดับที่ 1. รู้สึกเหนื่อยหน่าย ร้อยละ 8.2 อันดับที่ 2. กลัวทำงานผิดพลาด และเงินไม่พอใช้จ่าย ร้อยละ 6.4 อันดับที่ 3. รู้สึกโกรธ หรือหงุดหงิด ร้อยละ 5.5 อันดับที่ 4. กล้ามเนื้อตึงหรือปวดปวดหัวจากความตึงเครียด และความจำไม่ดี ร้อยละ 5.0 และอันดับที่ 5. รู้สึกเศร้า ร้อยละ 4.5

ส่วนที่ 2. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

สมมติฐานที่ 1.1 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านการควบคุมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

สมมติฐานที่ 1.2 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านสาเหตุและความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

สมมติฐานที่ 1.3 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านผลกระทบมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

สมมติฐานที่ 1.4 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านความอดทนมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

ตารางที่ 4.10

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค
กับความเครียดจากการทำงาน

ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค	ความเครียดจากการทำงาน
- ด้านการควบคุม	- .149*
- ด้านสาเหตุและความรับผิดชอบ	- .091
- ด้านผลกระทบ	- .272**
- ด้านความอดทน	- .269**
ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม	- .238**

* $P < 0.05$, ** $P < 0.01$

จากตารางที่ 4.10 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคกับความเครียดจากการทำงาน โดยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบ ($r = -.238$) กับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านการควบคุมมีความสัมพันธ์ทางลบ ($r = -.149$) กับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านสาเหตุและความรับผิดชอบไม่มีความสัมพันธ์ทางลบ ($r = -.091$) กับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านผลกระทบมีความสัมพันธ์ทางลบ ($r = -.272$) กับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านความอดทนมีความสัมพันธ์ทางลบ ($r = -.269$) กับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1 ที่ว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัดเพียงบางส่วน เนื่องจาก ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านสาเหตุและความรับผิดชอบไม่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

ยอมรับสมมติฐานที่ 1.1 ที่ว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านการควบคุม มีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

ปฏิเสธสมมติฐานที่ 1.2 ที่ว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านสาเหตุและความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

ยอมรับสมมติฐานที่ 1.3 ที่ว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านผลกระทบ มีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

ยอมรับสมมติฐานที่ 1.4 ที่ว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านความอดทนมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

สมมติฐานที่ 2.1 พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

สมมติฐานที่ 2.2 พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

สมมติฐานที่ 2.3 พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านโภชนาการมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

สมมติฐานที่ 2.4 พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านการมีสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

สมมติฐานที่ 2.5 พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านการเจริญทางจิตวิญญาณมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

สมมติฐานที่ 2.6 พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านการจัดการกับความเครียดมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

ตารางที่ 4.11
แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ
กับความเครียดจากการทำงาน

พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ	ความเครียดจากการทำงาน
- ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ	-.310*
- ด้านการออกกำลังกาย	-.212**
- ด้านโภชนาการ	-.176**
- ด้านการมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคล	-.127
- ด้านการเจริญทางจิตวิญญาณ	-.284**
- ด้านการจัดการกับความเครียด	-.245**
พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพโดยรวม	-.307**

* $P < 0.05$, ** $P < 0.01$

จากตารางที่ 4.11 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพกับความเครียดจากการทำงาน โดยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบ ($r = -.307$) กับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพมีความสัมพันธ์ทางลบ ($r = -.310$) กับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายมีความสัมพันธ์ทางลบ ($r = -.212$) กับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านโภชนาการมีความสัมพันธ์ทางลบ ($r = -.176$) กับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านการมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลไม่มีความสัมพันธ์ทางลบ ($r = -.127$) กับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านการเจริญทางจิตวิญญาณมีความสัมพันธ์ทางลบ ($r = -.284$) กับ

ความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านการจัดการกับความเครียดมีความสัมพันธ์ทางลบ ($r = -0.245$) กับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่าพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัดเพียงบางส่วน เนื่องจาก พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านการมีสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

ยอมรับสมมติฐานที่ 2.1 ที่ว่าพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

ยอมรับสมมติฐานที่ 2.2 ที่ว่าพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

ยอมรับสมมติฐานที่ 2.3 ที่ว่าพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านโภชนาการมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

ปฏิเสธสมมติฐานที่ 2.4 ที่ว่าพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านการมีสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

ยอมรับสมมติฐานที่ 2.5 ที่ว่าพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านการเจริญทางจิตวิญญาณมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

ยอมรับสมมติฐานที่ 2.6 ที่ว่าพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านการจัดการกับความเครียดมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด

สมมติฐานที่ 3 ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟูปุ่สรวรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของพยาบาลห้องผ่าตัด

ตารางที่ 4.12

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค
กับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ

ความสัมพันธ์	ความสามารถในการเผชิญ และฟื้นฟ้อุปสรรค	พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ
ความสามารถในการเผชิญ และฟื้นฟ้อุปสรรค	1	.295**
พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ	.295**	1

** P < 0.01

จากตารางที่ 4.12 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = .295$) กับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของพยาบาลห้องผ่าตัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จึงยอมรับสมมติฐานที่ 3 ที่ว่าความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของพยาบาลห้องผ่าตัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนที่ 3. วิเคราะห์เพิ่มเติม

ตารางที่ 4.13

แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทำนายความเครียดจากการทำงาน โดยใช้องค์ประกอบของความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค และพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ

Model	ตัวแปร	R	R ²	Adjusted R ²	Standard error	F Change	Sig.
1	พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ	.310 ^a	.096	.092	15.05035	.096	.000
2	พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคด้านความอดทน	.373 ^b	.139	.131	14.72501	.043	.001

^aPredictors: (ค่าคงที่), พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ

^bPredictors: (ค่าคงที่), พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ,

ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคด้านความอดทน

จากตารางที่ 4.13 พบว่า องค์ประกอบของความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคกับองค์ประกอบของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพมีอำนาจในการทำนายความเครียดจากการทำงานได้ คือ

พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ปรับแล้ว (Adjust R²) เท่ากับ .092 ส่งผลให้สามารถทำนายโอกาสของการเป็นผู้ที่มีความเครียดจากการทำงานได้ เท่ากับ 9.2% โดยมีค่าความคลาดเคลื่อน เท่ากับ 15.05035

พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ และความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคด้านความอดทน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ปรับแล้ว (Adjust R²) เท่ากับ .131 ส่งผลให้สามารถทำนายโอกาสของการเป็นผู้ที่มีความเครียดจากการทำงานได้ เท่ากับ 13.1% โดยมีค่าความคลาดเคลื่อน เท่ากับ 14.72501

ตารางที่ 4.14

แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทำนายความเครียดจากการทำงาน โดยใช้องค์ประกอบของความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค และพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ

Model	ตัวแปร	B	Beta	t	Sig.
1	(ค่าคงที่)	74.764		13.084	.000
	พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ	-9.619	-.310	-4.821	.000
	ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ				
2	(ค่าคงที่)	90.305		12.318	.000
	พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ	-8.191	-.264	-4.095	.000
	ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ				
	ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านความอดทน	-5.134	-.212	-3.277	.001

จากตารางที่ 4.15 พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพสามารถทำนายความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัด และสร้างสมการทำนายได้ ดังนี้
สมการในรูปแบบคะแนนดิบ

ความเครียดจากการทำงาน = $74.764 - 9.619$ (พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ)

เมื่อแปลงคะแนนดิบเป็นคะแนนมาตรฐานจะได้สมการ ดังนี้

ความเครียดจากการทำงาน = $-.310$ (พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ)

พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ และความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านความอดทน สามารถทำนายความเครียดจากการทำงานของพยาบาลห้องผ่าตัดและสร้างสมการทำนายได้ ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

ความเครียดจากการทำงาน = $90.305 - 8.191$ (พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ)
 $- 5.134$ (ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านความอดทน)

เมื่อแปลงคะแนนดิบเป็นคะแนนมาตรฐานจะได้สมการ ดังนี้

ความเครียดจากการทำงาน = $-.264$ (พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ)
 $-.212$ (ความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคด้านความอดทน)